

LUBICA ŠTEFANIKOVÁ

VÝZNANIE DUŠE

zbierka veršov

VYDALO MEA2000 o. z.
© Všetky autorské práva sú vyhradené
ISBN 978-80-560-0229-2

L'UBICA ŠTEFANIKOVÁ

VÝZNANIE DUŠE

Korektúra a technická spolupráca: Špacír Stanislav, Labai Emil

Autor fotografií: Lukáš Uhr
Vladislav Zatloukal

Autor ilustrácií: Jozef Žigraj

Edícia: Mladá Éra Autorov nového tisícročia - / MEA 2000 o. z. /

© Autorské práva vyhradené

ISBN 978-80-560-0232-2

www.hupka.estranky.sk

VENOVANIE

*manželovi za trpezlivosť a lásku,
priateľom za ochotu čítať moje myšlienky,
svojej platonickej láske – nepoviem komu,
budúcej generácii na pamiatku
a všetkým ľuďom dobrej vôle.*

(autorka)

AKO CHUTÍ LÁSKA

Ako chutí láska mama povedz mi?

Ako teplý vánok čo večer šumí v povetrí,

Možno ako chutná malina či jahoda,

Ako na jar čerstvo zobudená príroda.

Chutí ako lesná lúka na poludnie cez leto,

Keď kukučka všetkým volá a je to

Ako krásna víla o polnoci blúdiaca

Ako kocka cukru v čiernej káve topiaca.

Myslíš, že len sladká je a krásna bude vždy,

Nie to si myslí iba tisíc ľudí ja a ty.

Niekedy je horká ako najsilnejšia bylina,

Sypká bude ako javorová pilina.

Chutí ako trnka voňajúca na kríku,
Ako davy ľudí čo občas chytia paniku.
Krehká ako sedmokráska v tvojej dlani,
Malá ako zrnko maku čo nevidno ho ani.

Žeravá jak plameň v dielni kováča,
Mokrú keď občas tvrdé dlane zmáča,
Chvejúca sa ako motýľ v rannej hmle,
Pevná ako skala v nočnej tme.

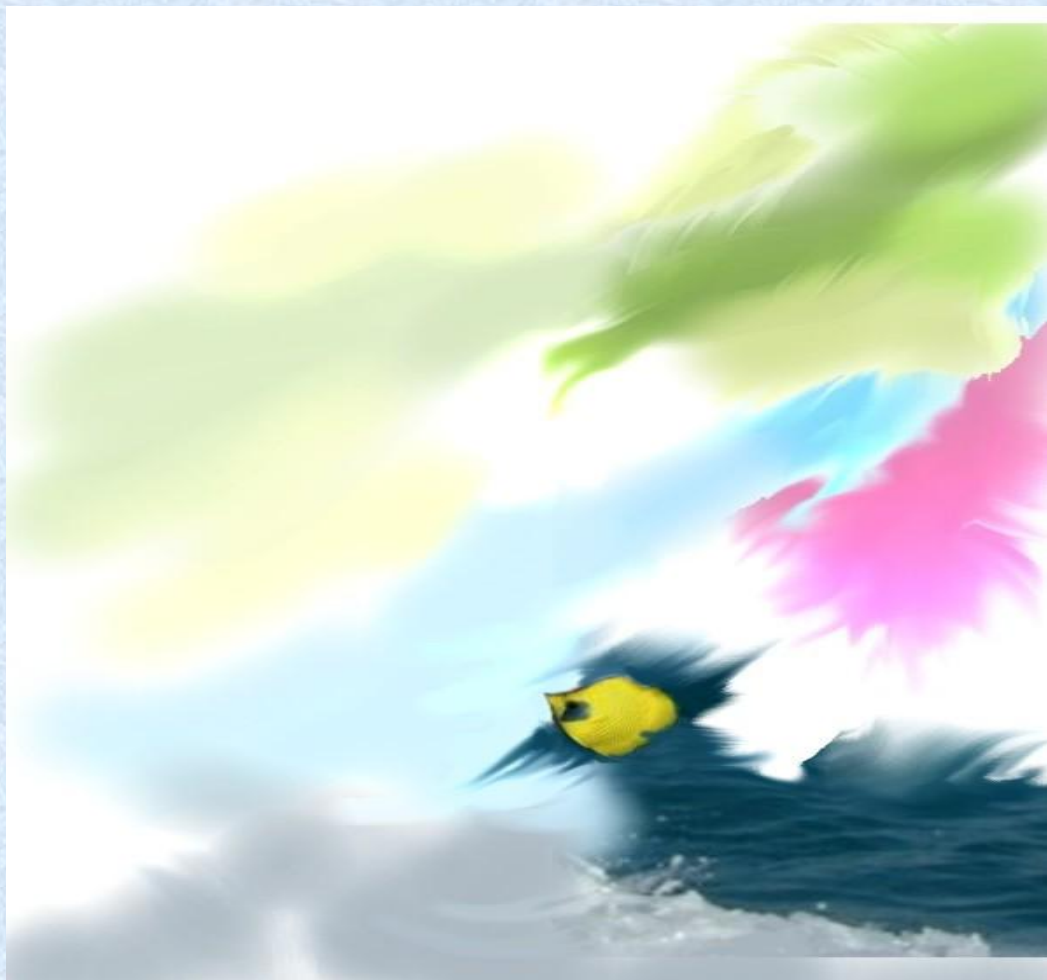
Občas chutí pichľavo ako ruža z našej záhrady,
Ale to vieš možno iba ty,
Každému chutí inak a všetkým rovnako.
Aj keď sa ma pýtaš, ako je to možné ako?

Hlboká bude ako oceán tmavý,
Plytká ako tanierik od vypitej šálky kávy,
Možno ti bude chutiť ako višňový džem,
Mama ja už teraz všetko viem.

Vonia ako tvoje vlasy po večernom kúpeľi,
Ako nočný sneh čo všetko pekne vybieli,
Chcem aby mi voňala ako najkrajší kvet,
Aby ju cítil celý svet.

Ako cíti vôňu lásky tvoja víla
Myslíš, že doteraz pokojne si žila.
Spokojná je ona i ty
A svet vôkol nás nie je prehnutý.

Autor: Jozef Žigraj

AKÚ FARBU VYBRAL BOH PRE DUŠU

Akú farbu vybral Boh pre dušu?

Snád' ako voňavú sviežu morušu,

Či snád' ako pestrú dúhu,

Či ako tú starú čiernu pľuhu.

Možno je zelená ako tá tráva,

Modrá ako oká pyšného páva,

Ružová ako detská lízanka,

Bledá ako stará odhodená písanka.

Červená je ako pach preliatej krvi,

Hnusná ako červík čo sa v prachu mrví,

Má farbu slnečnej letnej oblohy,

Alebo ako mamine lekvárové pirohy.

Páčila by sa mi farba oranžová
Alebo možno fialková,
Radšej mám však svetlo modrú,
Pripomína mi čistú priezračnú vodu.

Možno má farbu rodnej hrudy,
Čo po práci vonia ako teplé prúdy.
Možno má farbu Zuzkiných očí,
Keď sa stretnú s Paľkom zoči-voči.

Možno, že je zlatá ako rybka z mora,
Strieborná ako šupina nemého tvora,
Biela ako perly v tvojej dlani,
Kabát žobráka čo sa ho každý stráni.

Či snáď ako sýkorka čo do neba letí,

Alebo ako zlé čertove deti.

Možno má farbu motýlích krídiel,

Alebo ako vojnový chlebový prídel.

Nie, má farbu detskej slzy,

Priezračnú sť a zmrznuté trávové trsy.

Do neba náhli sa šeptom mi vraví,

Keď narýchlo číta osud z mojich dlaní.

BLÁZON

Túla sa on po svete.
Možno ho aj stretnete.
Chodí si on kade tade,
Postojí si občas v rade.

Mrmle často popod fúzy,
Zloba sa mu isto hnuší.
Povie čo chce kade komu,
Postaví sa k tvojmu domu.

Počká si na suchú kôrku,
Pozdraví aj starú Dorku.
Či bol blázon od mala,
Kto to vie a netára.